

MNOZI již jsou v práci neb při venkovních zá-
hadách horku vystaveni, mohou snadno

NEDUHEM JATER

postílení bříti. Použijte

Dr. August Koenig's

Hamburger

Tropfen

velmi známého to prostředku proti
tému nevolnému a v krátkém čase
budete opět v stavu radováněk
léta se sdělati.

Nežertujte
se svýma
očíma!

Mnozí lidé státním bledím hlavy teplej
nemají ani ponětí o tom, jaké škody mají
jim přiměřené úpravené očičky.

Oči jsou prohlédnuty zdarma.

The Aloe & Penfold Co.
1408 Farnam ul.

Pásky
Chránila
Berle
Umělé údy
Ohřívadla
Gumové zboží
Vzdušné
Lékařské
Léky

ALOEO & Penfold Co.

(M) Nejproslavější oční lékaři. Naproti Paxton hotelu. OMAHA, NEB

JOS. ZERZAN

VEREJNÝ NOTÁŘ
PŘEPLAVNÍ JEDNATEL

Schuyler, Neb.

Půjčuje peníze na mírné úroky.
Hlavní jednatel PETRU AMERICAN IMPORTING Co

Hambursko-Amer. akciová paropl. spol.

Přeplavní ceny

Po parolodích expresních nejrychlejší jízda přes moře za pět dní 21 hod

	New York do Hamburku:	Z Hamburku do New Yorku:
Po parolodích expresních.....	\$24.00	\$32.50
Po parolodích pravidelných.....	\$22.00	\$27.50
Po parolodích Union linie.....	\$22.00	\$25.00
Po parolodích Baltimorské linie.....	\$19.00	

Ohledně přeplavu hláste se u

HAMBURG-AMERICAN LINE,

37 Broadway, NEW YORK | generální řádovny | 125 LaSalle St., CHICAGO | společnost

Řádům Č. S. P. S.

Máme na skladě knihy pro opisování čtvrtletních zpráv, pro řády i Velkorády.

Každý úředník ví, jak žádoucím jest, aby zachovány byly opisy čtvrtletních zpráv. Nejen že poskytují obraz stavu a pokroku řádu, nýbrž shusta je jich potřeba k zjištění okolností, účtů atd. Nemají řád knihy takové, nemá také své čtvrtletní zprávy uloženy, proto že opisy na obyčejných blankétách se snadno pohodí a stratí. V knize jsou však na vždy zachovány. Prodáváme knihu tuto, obsahující místa pro 40 zpráv, tedy na 10 roků, za \$1.00.

Pro Velkorády jest kniha taková též nezbytnou. Každý tajemník Velkorádu by měl mít zachovaný opis čtvrtletních zpráv všech řádů, aby mohl je s následujícími porovnávat. Kde tak se nečiní, chybuje se. Máme knihy takové pro Velkorády dvou velikostí, v tuhé vazbě, o 400 a 600 stranách, po \$3.50 a \$5.00. Kde by přáli si tajemníci Velkorádů knihy takové jednotlivě pro každý řád prodáme jim je za cenu valně sníženou. Objednávky knih těchto i všech prací tiskových nechtějí se laskavě pod adresou:

Pokrok Západu,
Omaha, Neb.

Lešetinský kovář.

Před několika lety vydána byla v Praze úchvatná výpravná báseň Svatoptluka Čecha: "Lešetinský kovář." Líčeno v ní ostrými tahy poněmčován českých dědin cizozemskými fabrikanty a vřelá láska lidu českého k řeči otců svých. Lešetinský kovář, vzor pravého Čecha, vzdoruje snahám poněmčovacím a zaplatí vzdor svůj životem, neboť za poněmčovately stojí mocné rameno "zákonu a spravedlnosti." Báseň, psaná v slohu lehkém a přece úchvatně jí mavém, způsobila veliký rozruch. Však ten trval na krátko! Vláška ji zkonfiskovala! Jen něco málo výtisků před konfiskací rozprodáných přišlo mezi lid.

Jsouce přesvědčení, že přijdem vstříc přání každého milovníka ušlechtilé četby, vydali jsme se svolením spisovatele báseň tuto v plném znění konfiskovaného vydání. A v očekávání tom jsme se nemýlili. Během prvního roku vybráno první vydání, skrovné ovšem, a uspořádali jsme vydání druhé, v mnohem lepší a dokonalejší úpravě a větším formátě než bylo první. Báseň tvoří knihu o 88 stranách a prodáváme ji po 25c. Do Čech, se zaručením za 50 centů, z druhého vydání (ana kniha valně těžší) za 65 centů.

Adresujte:
Pokrok Západu Omaha Neb.

Francouz o české otázce.

(z NÁRODNÍCH LISTŮ.)
(tiskopis.)

Český lid jest v ochráně historických práv své vlasti odkázán toliko na sebe. Historické právo Čech není o nic horší historického práva Uher. Práva Uher uznána vyrovnáním z r. 1867, Čechy, méně šťastny, dosud čekají. Staročeši, pozbyvše naděje, chtěli se obzrát na požadavek úplné rovnoprávnosti obou národů. Mladočši, kteří dosáhli při posledních volbách zřetelné většiny, jsou názoru opačného. Poukazují k tomu, že rovnoprávnost nutně musí nastati, že se k ní blíží. Oč se zasazují a veškerou svojí energii, jest uznání práv království českého.

Jest těžko neuznati spravedlivost tohoto požadavku. Určitý stupeň samosprávy jest životní podmínkou národní a kdyby ho Čechy nedosáhly, výsledek stoletých prací na znovuzrození a obnovu národa mohl by být každým dnem ohrožen. Abychom pochopili co znamená takováto samospráva, třeba toliko porovnat Čechy s Uhry, Prahu s Peští. Pokrok, jaký za 30 let učinily Uhry, jest takřka báječný. V Čechách nemohou rozhodovat ani o svém zákonodárství, ani o svých financích, ani o svých železnicích, ani o svých školách, jich příjmy plynou do státní pokladny rakouské, nemohou si dovoliti cos podobného. Nedostává se jim prostředků. Domáhají se jich v politické organizaci, kde by práva jejich byla uznávána a šetřena.

Jakých nadějí dlužno tu chovat? táže se autor a poukazuje na nynější situaci, povstlou rozbitím koalice a nalehavostí volební opravy. Neočekává, že by došlo ihned na provedení všeobecného práva hlasovacího, ale i kdyby oprava stanula jen na půl cestě, bylo by to přý na prospěch Slovanů. Kdyby pak bylo provedeno všeobecné právo hlasovací, většina na říšské radě byla by slovanská.

Poukázav ještě k tomu, že provedení státního práva českého jest v zájmu samého Rakouska a ukončiv takto vylíčení nynějšího stavu české otázky, táže se autor, jaký význam má tato otázka pro Francii? Poukazuje k tomu, že nepřítel, proti kterému bojují Čechové, jest též, jenž ohrožuje Francii. Je to nepřítelství nyní utajené, ale nebezpečnější než ve zřejmé válce, jež houževnatě sleduje záměr dobývavosti v míru, kterým ohrožuje celou Evropu.

Ukazuje k neustálé snaze Německa, rozšířiti vliv svůj na východ. Existence Slovanstva po jeho boku, na půdě rakouské, zdá se mu anomalií, kterou třeba odstranit, jako přečkáku rozvoje a pokroku německé kultury, skorem jako hanbu. Kdyby v tomto zápasu na život a na smrt konečně zvítězil živel německý, kdyby poněmčení celého Rakouska stalo se pouhou otázkou několika let, kdyby dravý ten proud povallil všechny hráze tu souvislý a obrovský národ, jakým by se mohlo státi Německo, na zjeví byl by národně, politicky a hospodářsky rozhodčím v Evropě a v celém světě. Toho dne byla by Francie navždy drobnoukým národem, vydaným na milost a nemilost obrovskému sousedu.

Vše záleží na schopnosti odporu, na životní síle a ráznosti Slovanů rakouských a především Čechů, již jsou jich přední stráž. Kdyby Čechy byly ztraceny, jest málo pravdě podobno, že by ostatní odolali. Postup neb úspěch češtiny neb němčiny v českých vesnicích znamená etapu tohoto velkolepého hnutí.

Proto zdá se nám, že i pro nás je zájímavá tak zvaná "otázka česká". Tato otázka jest u nás ve Francii takřka neznáma a příčina toho jest dosti patrna. Jazyk český není nám znám a všechny zprávy, jež nás docházejí z Čech, dostávají se k nám

prostřednictvím německých časopisů a německých dopisovatelů, kteří znamenitě dovedou rozšířiti svoje tendence zprávy anebo umlčetí to, co jest jim nepohodlné. Lze jedva uvěřiti, že tisk francouzský přijímá a přijímá dosud poslušně v této věci poučení, jež ho docházejí z Vídně neb z Peští. Tolik našich velkých časopisů nevědou co činí, po celá leta brojilo proti věci české a zastávalo se germanisace. Ovšem časopisy naše též před bitvou kralohradeckou všemožně povzbuzovaly Prusáky...

Naše nevědomost v tom ohledu jest vskutku neuvěřitelná. Nikde ve francouzských školách nevyučuje se národopis. Mnozí z našich politiků nechtěli nikdy chápati, že "německé provincie Rakouska" nejsou totožny s německým buntem. Velká většina Francouzů není o nic pokročilejší než Chateaubriand, jenž navštívil v Praze Karla X. meškajícího tu ve vyhnanství a vida z okna královského hradu dva muže, z nichž jeden upjatě poslouchal druhého, pravil ke svému sousedu: 'Víte nač ten člověk myslí? Čeká na sloveso.' (Narážl se tím na němčinu, kde sloveso tvořel výrok, následuje teprv na konci druhé periody.) Byl by se as velice podivil, kdyby byl věděl, což jest pravdě podobno, že vtip jeho minul se cile a že ona tito mužové mluvili jazykem slovanským, kde netřeba "čekat na sloveso". Státníci jako Thiers a Jules Ferry nikdy neznali slovanské otázky a nerozuměli ji. Velké obecenstvo dovede jedva rozeznati Čechy od Uher a nedovede než projevit laskavé překvapení, kdykoli Čechové pokusili se projevit nám své sympatie, vyslavše k nám deputace Sokolů.

Byl by čas, abychom tomu učinili přítrž. Po celé století Francouzi neustále plýtvali svými sympatiemi: Italie, Poláci, Maďari, ba i Prusko střídavě vzbuzovali naše nadšení. Teprv od nedávna upustili jsme od legendy o nebezpečném Rusku, jež byla tak pečlivě pěstována Poláky a Němci a námi tak poslušně přijímána. Vždyt sám Saint René Taillandier ve článku, o němž jsme se zmínil, vytýkal roku 1869 jako neprominutelný zločin Palackému, že se účastnil slovanského sjezdu v Moskvě — Nastala chvíle vystřízlivění ze všech našich iluzí. Toť počátek, ale nestačí doznati, že naše přátelství pobloudilo, třeba dověst věnovati je těm, kdož ho vskutku zasluhují. A je-li pravda, že společné zájmy jsou nejlepší pořítkem přátelství národů, kdež jsou zřejmější než mezi Francouzi a Slovany? Nátlak Německa ohrožuje, oba týmž způsobem. Na západě i na východě snaží se zatlačiti je od velkých proudů evropských, posunouti zpět jich politickou a národopisnou hranici a zjednati Německu na střední ose Evropy postavení dominující a neodolatelné. Proto jest to životní otázka jak pro Slovany, tak pro nás. V tom spočívá záslaha spolku s Ruskem, kterému tolik Francouzů tak špatně rozumí.

Podávajíc ruku Čechům, dokázali by Francouzi nejosvědčenější vlastnictví. Tento hrdinný malý národ jest zvyklý obejíti se bez spojenců a spolehati toliko na sebe. "Národ sobě" (autor uvádí toto heslo v originálu a překládá je latinsky "populus sibi") hlásá hrdě nápis na Národním divadle, mohlo by to být heslo pro vše, co se v Čechách koná. Však kdož by mohl povědět, kterak by jej povzbudila trocha sympatie francouzské?... Věc Čechů jest věc naše. Na výsledku boje, který vedou, podobně jako Francouzi v Kanadě a prostředky zcela podobnými, proti nepříteli desetkrát silnějšímu, závisí osud Rakouska a snad Evropy, kdež otázky rakouské dříve či později se ocitly v přední řadě. Jsme-li jen někud pečliví o svoji budoucnost, jest v zájmu našeho národa pozorovati a sledovati bedlivě, co se děje v Praze.

Takto soudí pan Pierre Daresto o české otázce. Článek jeho nabývá váhy tím, že uveřejněn ve sborníku, jenž dosud požívá jména světového.

Nový způsob očkování.

Nynější lékaři v městském zdravotním úřadu v Chicagu jsou toho názoru, že očkování proti neštovicím má se věnovati větší péče a pozornost, než-li se to dříve dělalo. Až do nedávna platil náhled, že může očkovat každý a to jakoukoliv očkovací látkou. Vše to je nyní změněno. Lékaři Garrot a Reilly tvrdí, že očkování je důležitější než si mnohý myslí a že zasluhuje důkladnou pozornost se strany i těch nejschopnějších lékařů. Tvrdí, že očkování může kdokoli, každý lékařnický klerik, prohlásit za absurdní. V zdravotním úřadu věnuje se nyní záležitosti té veliká pozornost a budou započaty podrobné statistiky o výsledcích nového způsobu vedení boje proti neštovicím.

Užívá se nyní pouze tekuté látky očkovací a každý grán této je napřed vyzkoušen. Vzorky každé čerstvé zásylky jsou posílány dr. Gehrmanovi, chemikovi a bakteriologickému zdravotnímu úřadu. Těž nejdříve zjistit, zda-li očkovací látka obsahuje nějaké zárodky bacilů, jež by mohly přivoditi tak zvanou "růži", vytváření hnisu neb otrávení krve a podobno. Drobnohled hrabe při vyšetřování tom hlavní úlohu. Pakli je očkovací látka shledána čistou a neškodnou, je zásylka v tom smyslu označena. Dr. Garrot očkuje pak vzorky této zásylky asi třicet osob, jež očkování potřebovaly. Pakli se očkování ujme a pakli veškeré známky se objeví jsou typické příznaky neštovic, aniž by se místo okolo rány přílišně zapálilo a hnisalo, uzná se látka za dobrou a pečse se ní všeobecně očkovat. Kdyby se některá zásylka očkovací látky neosvědčila, je poslána zpět.

"Očkovací špičky" užívají se nyní docela nové a rozdílné. Až dosud používalo se a v soukromé praxi se snad dosud používá kostěných špiček. Moderní věda odauzuje jich používání. Špičky tyto jsou preparovány tak, že byly ponořeny do očkovací látky, načež se tato nechala na nich přischnout. Tím se stane, že v otevřeném vzduchu mohou se na špičky ty přimísiti také škodlivé zárodky a používání špiček často z té příčiny přivodilo slabé otrávení krve, zateklá ráme, růži, hnisání a horečku.

Nové špičky jsou úplně různé. Jsou to miniaturní skleněné rourky, naplněné očkovací látkou hned jak vychladnou, neprůdušně zapečetěné rozpuštěním svých špiček. Očkovací látka v těchto rourkách je smíšená s glycerinem, což zabrání vývinu každé cizí látky v lymfě. Jsou-li rourky chovány v chladu a ve tmě, zůstanou čerstvé a dokonalé po dlouhou dobu. Když má lékař někoho očkovat, vezme jednu z těchto zapečetěných skleněných špiček, umyje ji antiseptickým roztokem, umyje i ráme, které má být očkováno a také svou lanietu očistí tím, že jí protáhne plamenem. Pak učiní nožkem jedině škrábnutí na rameni, ani ne tak hluboké, aby to krvácelo a vloživ jednu z otevřených skleněných špiček do Pasterovy gumové stříkačky, vstříkne touto očkovací látkou do škrábnutí na rameni. V několika dnech se očkování ujme a pacient je považován za postačitelně chráněného proti nákaze na delší dobu.

Nový způsob očkování je mnohem jistější než způsob starý a možnost otrávení krve jest vyloučena. Také je zde nemožným starý důvod, že se očkováním může přenést na očkovanou osobu zárodek tuberkulózy, neboť s ohledem na předcházející zkoušky nejsou nějaké mikroby v látce možné.

Od 31. srpna provedl dr. Garrot a výpomocní lékaři zdravotního úřadu 50,000 očkování. Chicago má přý přítomně ten nejmodernější a nejspěšnější systém očkování.
Svornost.